

ALLERHEILIGEN - ALLERZIELEN

“Nee, we noemen geen namen,” zegt een voorzichtige voorzitter als hij zijn leden bedankt voor hun medewerking. Namen noemen is gevaarlijk omdat je de kans loopt iemand te vergeten.

Maar eens per jaar worden namen genoemd. Dan komt het kerkhof tot leven. Dan worden er levende bloemen neergelegd bij de doden. Dan worden er namen genoemd van hen die hier niet meer zijn. En daardoor gaan die mensen weer voor ons leven. En bij het noemen van iedere naam zien wij telkens weer iemand voor ons: misschien een moeder zoals zij altijd maar bezig was, een vader zoals hij liep, een man zoals hij zwaaide naar zijn vrouw, een vrouw zoals zij uit het raam keek, een vriend of een vriendin zoals die fietste, een kind zoals het zat te spelen. Eens per jaar noemen wij hun naam, roepen wij hen, alsof wij tegen ze willen zeggen: wij zijn je niet vergeten.

Het noemen van hun naam, maakt ons misschien weer verdrietig om het verlies van hem of haar die ons zó vertrouwd was. Dat is goed. Want tenslotte is het verdriet dat wij voelen een brug die ons met hem of haar verbindt.

Waar je ook bent
Ik zou het niet weten
Niet in afstand of tijd te meten
Maar ik heb je bij me
Diep in mij
Daarom ben je zo dichtbij

Toon Hermans

Misschien treurt u vandaag om een dierbare dode, die u denkt niet te kunnen missen. Dan nodigt de kerk u vandaag uit: kijk naar de overkant. De dood is niet het laatste, het is slechts de poort naar het volle leven. Voor wie gelooft, is de dood een nieuwe geboorte, een ogenblik van pijn om dan te ontwaken tot het volle leven. Als je ervoor staat lijkt het moeilijk, maar eenmaal er doorheen wil niemand meer terug, zoals een kind dat reeds geademd heeft niet meer terug wil in de slaap van de moederschoot. Als je de ogen hebt van het geloof, dan zie je dat onze dierbare doden leven in het land waarin geen lijden, geen smart, geen tranen meer zijn.

Zo een geloof zou ik u vandaag allen willen toewensen; een geloof in Jezus, die de volheid van leven draagt en die ons toezegt: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Al wie gestorven is in geloof in Mij, hij leeft!"... Mogen wij dat toekomstvisioen vieren op het feest van Allerheiligen en Allerzielen en het als bron van inspiratie en bemoediging zien voor ons alledaagse leven. Degenen, die wij bij naam noemen, die Gods naam dragen, zijn daarbij onze voorgangers... (deken Dirk De Gendt)